

Стояновичъ (сѣда)

Добрѣ заварили. Че и вие сѣднете, дѣ!

Сийка.

А че азъ . . (сѣда) Ами вий какъ сте? добрѣ ли сте?

Стояновичъ.

Добрѣ съмь. Слава Богу.

Сийка.

Ами какво правите?

Стояновичъ.

Както видите дошълъ съмь ви на гости, и носж една книжка на госпожицата, за която ми бѣ заржала.

Сийка.

Благодарж ви, тя сама ще доде. Ами какво правите? Добрѣ ли сте?

Стояновичъ.

Добрѣ съмь, много добрѣ съмь . . . Ами вие какво сте?

Сийка.

Ехъ, нищо.

Стояновичъ.

Много се радвамъ.

Сийка.

Благодарж ви . . .

Виктория (влязъ)

А, господинъ Стояновичъ! много ме задължавате. Вие сте много точни . . . Добрѣ дошле! (ржувать се)

Стояновичъ.

За мене е едно голѣмо удоволствие, госпожице, когато ми се прѣдстави случай да ви услужж и . . . да ви видж.

Много радвамъ се ви видж